

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Christiana Ancilla Ibera. 15. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

omnes primus meritò laudatur. Nam cum pater exigui lucelli spe, quam Rex Saracenus ostentabat, inductus, à Christo ad Mahometis partes malum pedem tulisset, repressit suum DACHATIUS; rectè sic à parente degener. Post ubi mortem infelicem sed debitam sceleri tanto pater optulit, DEI ductu & matris optimæ, Ierosolymas abiit, tinctusque Christianis undis in D. Sabæ cœnobio, ingentibus, quæ postea edidit, præliis egregius sui victor prælusit. Tum denique & cæli ope & suâ virtute satis armatus in patriam excurrit, & cum matri copias junxisset, post multas pugnas fratres omnes dare manus victas Christo coegit. Vnum tantum excipe, qui fide non germanâ, sed Punicâ sanè, DACHATI nomen ad Prætozem detulit. Hic victum ad Tribunal misit. Sed neque fratris perfidia, neque carnificum tormenta tantum potuerunt, ut non vinceret DACHATIUS. Victor igitur caput gladio submitit tot civis coronis condecorandum, quot patriæ cælesti cives fratres servavit. *Ex Menais.*

Nihil est quod anima possit æquiparari, ne universus quidem mundus. Itaque si immensas pecunias pauperibus eroges, plus tamen effeceris, si unam converteris animam. S. Ioan. Chryost. super Psal. 48.

S. CHRISTIANA ANCILLA IBERA.
15. Decembris.

HVjus quoque nomen nescimus. credo, quia virtus supra cælos hoc exivit. Illud satis constat, vixisse, cum rerum Constantinus potiretur, & Iberis servitutem servivisse; ceterum præter conditionem servile nihil habuisse, quin ab hæc SERVA Iberos pileum libertatis Christianæ accepisse.

uisse. Res sic gesta memoratur. Filium Ibericæ matronæ gravi morbo afflictum precibus ad DEVM suis valetudini restituerat, cum ejus facti rumor ad aures reginæ gentis perlatus est, tunc itidem graviter fortè è morbo decumbentis. Ergo, cum in spem valetudinis & ipsa venisset, deportari servulorum manibus ad Divam nostram voluit. Ibi in lectulo servili collocata sanitatem exemplò & vires recepit, quas frustra in regis stragulis suspiraverat. Ut verò grata Numini foret, autor esse conjugii regi cœpit, ut Christo se dederet, cui morbi & mors ipsa jam parerent. Ille moris moras necebat, dum inter venandum iratos & cælos, & ventos expertus, & in ultimum vitæ periculum devolurus, opem Christi præsentè ipse etiam sensit. Tum verò templum Deo posuit, in quo Diva hæc columnam, cum viribus nullis posset, precibus erexit, suspensamque in aère tam diu servavit, dum spectantibus omnibus suo motu in locum suum desideret. Atque in hoc templo primas Christo Iberi aras, pectora sua devoverunt. Gere castum cor, & templum Salomonæo præstantius erexisti. *Ex Socrate & Theodor.*

Quemadmodum febricitantes appetitum & robur amittunt: sic qui principum aulas frequentant, mentem & bonos mores perdere solent, nisi frequenter animo repetant hoc dictum, NOS CE TE IPSVM, Anton. Monach serm. 59. sententiarum.

SSS. ANANIAS. AZARIAS. MISAEL.
16. Decembris.

A Page vetus Roma cum foculo suo Scævolarum tuum! In fornacem hanc oculos mitte, & superari à pueris Hebræis viros tuos specta. Tres erant